

בתי המשפט

פ 002738/08		בית משפט השלום באר שבע	
תאריך: 09/02/2009		כבוד השופט ד. מגד- סגן נשיא	
המאשימה		בפני:	

בעניין: מדינת ישראל
 ע"י ב"כ עו"ד נסים כחלון
 נ ג ד
 אלימלך עומרי – בעצמו
 ע"י ב"כ עוה"ד קובי סודרי ושי ברגר
 הנאשם

הכרעת דין

1. בתאריך 22.01.09 הודעתי על זיכוי הנאשם מחמת הספק. להלן יפורטו הנימוקים לזיכוי.

מבוא

2. המאשימה הגישה נגד הנאשם כתב אישום בו ייחסה לו עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 [לפקודת הסמים המסוכנים](#) [נוסח חדש] תשל"ג-1973. בכתב האישום נטען כי בתאריך 28.04.08, בסמוך לשעה 15:50, ברחוב הסנהדרין 40 בבאר-שבע, מכר הנאשם לדוד אגרונוב (להלן: "הקונה" או "אגרונוב") סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.3860 גרם נטו תמורת סך 150 ₪. הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו וניהל הוכחות. ראיות המאשימה התבססו על דו"חות פעולה שערכו הבלשים חיים בן ברוך, אושר אוסקר, לב זבירוב, טובול ארז ועמנואל אברהם, שלא העידו במשפט, על עדות החוקר יוסי בר ועל גרסת הקונה, שהוכרז עד עוין ושהודעותיו במשטרה הוגשו לבית המשפט מכוח סעיף 10א [לפקודת הראיות](#). הנאשם לא העיד עדי הגנה מטעמו.

תמצית ראיות התביעה

3. דו"חות הפעולה מתארים את התפתחות האירוע על פי סדר כרונולוגי שיפורט להלן. החוליה הראשונה בשרשרת הינה דו"ח פעולה שערך בן ברוך (ת/5). ממנו עולה כי התמקם בתצפית על הבית בו הנאשם המוכר לו מתגורר. בשעה 15:40 ראה את הנאשם יוצא מהחלק האחורי של ביתו, כשלגופו מכנסי ברמודה בצבע כחול וללא חולצה. הנאשם הלך מרחק מסוים עד שהגיע למקום מוסתר על ידי שיחים, השתהה שם זמן מה וחזר לביתו. בן ברוך דיווח לבלשים האחרים על מה שראה במכשיר הקשר. החוליה השניה הינה דו"ח פעולה שערך אוסקר (ת/1), שממרחק של 20 מטר תיצפת על בית הנאשם. בשעה 15:40 שמע את הדיווח שהעביר בן ברוך וכעבור דקה ראה כי בסמוך

לבית הנאשם הגיעה מונית מסוג סיטרוואן "קסארה", נושאת מס' רישוי 50-808-25. נהג המונית צפר ולאחר מספר שניות יצא בחור לבוש ברמודה כחולה ללא חולצה, ניגש למונית, הכניס את ידו דרך החלון וחזר לבית. לאחר 20 שניות, במהלכן ביצעה המונית פניית פרסה ונעצרה מול הבית, חזר הבחור למונית, פתח את הדלת הקדמית, נכנס עם פלג גופו העליון, הושיט את ידו לעבר האדם שישב ברכב והעביר דבר מה. אוסקר דיווח בקשר על מה שראה.

גרסת זבירוב הינה החוליה השלישית (ת/2). הוא כתב בדו"ח הפעולה כי בשעה 14:40 קיבל דיווח על "קליינט" שהגיע כמפורט לעיל במונית מסוג סיטרוואן נושאת מס' רישוי 50-808-25. המונית התחילה לנסוע ברחוב סנהדרין לכיוון רחוב יהודה הלוי, הם נסעו אחריה עד הגעתה לרחוב דולצ'ין, שם נעצרה ומהמושב האחורי ירד אדם ועמנואל אברהם תפס אצלו חומר חשוד כסם מסוג הרואין.

החוליה הרביעית בשרשרת הינה הגרסאות שמסרו טובל ועמנואל בדו"חות פעולה שערכו (ת/3 ו-ת/4). לדבריהם, שימשו צוות מעצר, אוסקר, שהיה בתצפית על דירה ברחוב הסנהדרין 42 באר-שבע, דיווח להם על מונית הנושאת מספר רישוי 60-406-25, ממנה ירד נוסע, ניגש לדירה, קיבל דבר מה וחזר למונית שהחלה בנסיעה. הם נסעו אחרי המונית, תוך שהם שומרים על קשר עין רצוף, עד שעצרה ברחוב אריה דולצ'ין 18. מהמושב האחורי שבמונית ירד אגרונוב, המוכר להם כנרקומן, ולאחר שהזדהו, השליך דבר מה לרצפה והם עצרו אותו.

4. אגרונוב העיד במשפט כי כלל אינו מכיר את הנאשם וכי מעולם לא רכש ממנו סמים מסוכנים. לדבריו, הינו נרקומן בעברו וכיום כלל אינו משתמש בסמים. בעת שהובא לתחנת המשטרה היה "מסטול" מקוניאק ובירה ומכדורים מסוג "קלונקס" ובמצבו זה ציית לדרישת החוקר וחתם על הודעותיו. העד טען כי פחד מהשוטרים, שנתנו לו "כאפות", איימו עליו, סירבו לאפשר לו להיות מיוצג על ידי עו"ד ולא תרגמו את דבריו לרוסית. בתשובותיו לסניגור בחקירה הנגדית טען כי עד שהחלו לחקרו דברו אתו שני שוטרים, שהזכירו לו שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, אמרו כי הם רשאים לעצור אותו וכי הוא חייב לומר מה שהם אומרים. הם גם הבטיחו לו, לדבריו, כי ישחררו אותו אם יצביע על תצלום בו נראה האדם שהם רוצים וכלשונו: "הם נתנו לי מילה". העד הוסיף כי גם החוקר אמר לו: " שאם אני אגיד שזה הבן אדם ישחררו אותי מהמעצר". לדבריו, הוא סובל ממחלת לב ופחד שיעצרו אותו ושיעשו לו משפט והבין כי אם הוא רוצה להימנע ממעצר, עליו לומר מה שהחוקר רוצה שיגיד. לכן אמר שהבן של קרוליין מכר לו סמים.

העד הכחיש את הדברים שאמר במשטרה, הוכרז עד עוין והודעותיו התקבלו מכח סעיף 10א לפקודת הראיות (ת/7, ת/8). החקירה צולמה והוקלטה בוידאו (ת/9). בהודעתו הראשונה במשטרה מתאריך 28.04.08 בשעה 17:00 (ת/7), הודה אגרונוב כי הוא משתמש מזה שנתיים בסמים מסוג "קריסטל", כי הזמין מונית, נסע ברחוב סנהדרין 40 וביקש מנהג המונית לתת צלצול. כעבור דקה יצא מהבית בחור צעיר בגיל 22-23, העד אמר לו כי הוא רוצה "חצי למעלה", הבחור נכנס ויצא ואחרי שתי דקות נתן לו "חצי" בתמורה ל-150 ₪. לשאלת החוקר האם הוא מכיר את הבחור שמכר לו את הסם, אגרונוב

השיב כי הוא מכיר אותו בפניו מזה 3 חודשים, כי הוא חושב שאמא שלו היא קרוליין וכי רכש ממנו סם כמה פעמים. העד תיאר את הבחור כצעיר, קצת שחור שלבש מכנס שורט, אינו זוכר חולצה וחושב שלבש גופיה לבנה. אגרונוב סירב לערוך עימות עם מוכר הסם בטענה כי יש לו משפחה וילדים והוא פוחד. החוקר שאל את העד האם יוכל לזהות את מוכר הסם בתמונות והעד השיב כי יוכל לעשות כן וכי הוא מפחד.

5. בהודעתו השניה, שנגבתה לאחר כשעה ו-20 דקות, נשאל העד האם בחקירה הקודמת אמר שהאדם שמכר לו את הסם הינו הבן של קרוליין והשיב כי הוא חושב שכן. כשנשאל לשמו, השיב כי אינו יודע בדיוק ואינו רוצה לשקר. החוקר הציג לאגרונוב את תצלום הבן של קרוליין (הנאשם – ד.מ.) ושאל אותו האם הוא מכיר אותו (ת/15). העד השיב: "אני מכיר אותו. זה הוא". בסוף ההודעה אמר העד: "אני מצטער ואני מפחד".

6. החוקר יוסי בר, שגבה את הודעות הנאשם במשטרה, העיד כי החקירה התנהלה בשני שלבים ובסבר פנים יפות, כי במהלכה אגרונוב היה נינוח, לא היה מסטול וידע בדיוק מה הוא אומר. בר הסביר כי לאחר שאגרונוב תיאר את מוכר הסם כבחור צעיר, והיה סבור כי הינו הבן של קרוליין, הוציא בהפסקה שבין החקירה הראשונה לשניה 4 פלטים בהם נתונים המתייחסים לילדיה, ולפי גילם הבין כי מדובר בנאשם. הוא הציג לאגרונוב את תצלום הנאשם שאישר בחתימתו כי מדובר במוכר הסם. בחקירה הנגדית עומת העד מול התמליל (נ/1) שנערך לגבי הדיסק (ת/9) ודחה את טענת הסניגור כי לפני החקירה הראשונה ובהפסקה שבין החקירות הוא ושוטרים אחרים הבטיחו לאגרונוב כי ישוחרר ממעצר ואיימו עליו למסור גרסה התואמת את רצונם. העד גם דחה את הטענה כי היטה את החקירה באופן שהאפשרות היחידה שנותרה לאגרונוב היתה להפליל את הנאשם בתמורה לשחרורו מן המעצר.

תמצית ראיות ההגנה

7. הנאשם העיד כי הוא בן 20 ולפני מעצרו שירת בצה"ל ביחידה קרבית כלוחם, התגורר ברחוב סנהדרין 40/19 בשכונה ד' בבאר-שבע, הידועה בפעילות הפלילית המתנהלת בה, כי שם אמו קרוליין וכי בני משפחתו מעורבים בפלילים. לדבריו, אינו מכיר את אגרונוב, מעולם לא מכר לו סמים והכחיש כי ביום האירוע בשעה 15:40 יצא מביתו ומסר דבר מה לנוסע שישב בתוך מונית.

הנאשם עומת מול הודעתו הראשונה במשטרה (ת/13), ממנה עולה כי בתחילת החקירה נשאל למעשיו מהשעה 12:00 ועד לשעה בה נעצר על ידי הבלשים. הנאשם השיב לחוקר כי קם משנתו בשעה 15:30, היה קצת בבית, לאחר מכן יצא למרכז אורן לאכול שווארמה וחזר הביתה עד שנעצר. בהמשך החקירה ולאחר שהוזכר בה שמו של אגרונוב, נשאל שנית למעשיו. בשלב זה הנאשם שינה מדבריו וסיפר כי לאחר שהתעורר משנתו, באותה השעה ממש, יצא לבקר את דודתו, שהה בדירתה כ-20 דקות וחזר הביתה. הנאשם טען כי לבש באותו יום מכנס שחור קצר וחולצה קצרה בצבע שחור. הנאשם נחקר במשטרה בשנית כעבור יומיים (ת/14) וסירב לשתף פעולה.

יוער כי המשטרה גבתה הודעה מהדודה זוסלין אלחדד (ת/19). היא ספרה כי ביום האירוע ביקרה אצל אחותה קרוליין בשעת צהריים, הנאשם התעורר משנתו, שאל לשעה והיא אמרה לו שהשעה 30:15. לאחר מכן הם הלכו בצוותא לביתה, שנמצא בקצה הבנין ברחוב הסנהדרין 34/1 באר-שבע. היא עזבה כ-7 דקות לפני השעה 16:00 בעוד הנאשם נותר בבית בגפו. לדבריה, הנאשם לבש שורט שחור, חולצה לבנה ומעליה קפוצ'ון לבן. העדה הוסיפה כי היא מתגוררת בכתובת האמורה זה 10 שנים ואינה מכירה אישה נוספת העונה לשם קרוליין, למעט אחותה.

דיון

8. בסיכומיה ביקשה התובעת להרשיע את הנאשם בהתבסס על גרסאות השוטרים, על הודעות אגרונוב במשטרה, המשתלבות בעדותו של בר, ובהסתמך על הסתירות בדברי הנאשם הן בבית המשפט והן בהודעתו במשטרה, שלא עלו בקנה אחד עם גרסת דודתו. הסניגור ביקש כי בית המשפט יעדיף את עדות אגרונוב בבית המשפט על הודעותיו במשטרה, והצביע על סתירות ונתק ברצף האירועים שתואר על ידי הבלשים. לכן עתר לזכות את הנאשם בנימוק שהמאשימה לא הוכיחה את אשמתו מעבר לכל ספק סביר.

9. צפיתי בקלטת הוידאו של חקירת אגרונוב במשטרה. בד בבד עיינתי בתמליל החקירה. הגעתי למסקנה כי אין לתת לדברים שאמר בחקירה משקל כלשהו. להלן נימוקיי. הנימוק הראשון נובע מאישיותו של העד. אגרונוב הינו נרקומן, שצבר עד כה 8 הרשעות קודמות (3/נ) הכוללות גם עבירות סמים. בעת האירוע היה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים, שנגזר עליו בתאריך 20.02.07 בת.פ. 3016/06 בבית המשפט השלום בבאר-שבע. אגרונוב נעצר לאחר האירוע, חשש כי מעצרו יוארך ורצה בכל מאודו להשתחרר לאלתר. בנסיבות אלה ראיתי לנכון להתייחס להודעותיו במשטרה בזהירות המתבקשת.

10. הנימוקים האחרים מתבססים על בחינת הדברים לגופם. אגרונוב סיפר במשטרה כי רכש את הסם מבחור צעיר ושחרחר, שכל מה שידע לומר לגבי זיהויו הינו שהוא חושב שלאמו קוראים קרוליין. הזיקה הממשית היחידה שבין הנאשם למוכר הסם, הנובעת מדברי אגרונוב, הינה, איפא, ייחוסו המשפחתי. אגרונוב לא היה בטוח בקשר שבין הנאשם לקרוליין ולמרות זאת, החוקר לא ביקש מאגרונוב להסביר ממה נובעת אותה סברה. זאת ועוד, בת/7 בשורה 38, סיפר אגרונוב כי מוכר הסם לבש מכנס שורט וגופיה לבנה. הדברים אינם עולה בקנה אחד עם תיאור השוטרים אוסקר ובן ברוך. אגרונוב לא נדרש להסביר את הסתירה.

11. נימוק נוסף, והוא הנימוק העיקרי, נובע מדברים שאגרונוב אמר בחקירה השניה. מיד בתחילתה פנה לחוקר, בקש ממנו "אל תכניס אותי לשם" והצביע לכיוון הקיר שמאחורי החוקר. מקובלת עלי טענת הסניגור כי אמירה ספונטנית זו מרמזת על חוויה לא נעימה שאגרונוב עבר זה עתה בחדר הסמוך. בהמשך החקירה דרש אגרונוב מהחוקר כי יעמוד

בהבטחה שהובטחה לו: "אני רוצה שהמילה שלך תהיה מילה" וכן: "על המילה שלך אני סומך". אגרונוב גם סרב לחתום על התצלום, אלא אם כן תקויים ההתחייבות והוא ישוחרר ממעצרו. מהאמור מתבקשת המסקנה כי לאגרונוב הובטח כי תמורת שיתוף פעולה ישתחרר ממעצר.

12. לנקודה זו מתווספת עובדה נוספת. כזכור, אגרונוב העיד בבית המשפט בתאריך 17.12.08 ומבחינת התביעה היתה זו עדות מכזיבה. רק בתאריך 6.1.09 ניסחה התביעה את כתב האישום שהוגש נגדו בעקבות האירוע (נ/7). האם המתנת התביעה מלנקוט נגד אגרונוב הליכים משפטיים על אתר נבעה מהבטחה נוספת שניתנה לו, או שמא היה זה צירוף מקרים גרידא? בחינת העובדות שהוכחו במשפט מובילה דווקא לתשובה שברישא.

13. המלומד י. קדמי מתייחס לסוגיית הפיתוי וההשאה בספרו "על הראיות" חלק ראשון, הדין בראי הפסיקה, עמודים 72-73. לאמור:

"הבטחות הבאות בגדר פיתוי והשאה, כאשר המדובר באיש מרות, הינן, בדרך כלל, כאלו המתייחסות ל"שחרור בערובה" או ל"הקלה ממשית במשפט". הבטחה לחשוד, אם ימסור הודיה ישוחרר בערובה ואם לאו יעצר עד אין סוף מהווה פיתוי פסול ופוסל... ויודגש: פניה של חשוד בשאלה בהקשר זה (בסוגיית המעצר והשחרור בערובה – ד. מ.) מלמדת לכאורה על היותו נתון במצוקה נפשית קשה ותשובה בלתי זהירה של חוקר עשויה להיראות כהצעה מטעמו של החוקר".

דברים אלה יפים לענייננו בשינויים המחוייבים. מהמקובץ הגעתי לכלל מסקנה כי שיטת החקירה לקתה בפיתוי והשאה, הפסולה לכשעצמה, ולכן היא פוסלת את ההודעה. מכאן אעבור לראיות המתבססות על גרסת השוטרים.

14. כאמור לעיל, ההגנה הסכימה להגשת דו"חות השוטרים, השלובים זה בזה ומתארים את התפתחות האירוע על פי סדר כרונולוגי, ונמנעה מלחקור אותם. מגרסאות השוטרים עולה ספק ממשי הנובע מהסתירה שבין מספר הרישוי של המונית שעצרה ליד ביתו של הנאשם, כעולה מדבריו של אוסקר (50-808-25) לעומת מספר המונית אחריה עקבו עמנואל וטובל ושבה נסע אגרונוב (60-406-25). אין בנמצא ראיה שתסביר סתירה מהותית זו. לפיכך, אפשר לומר בוודאות, שהמונית שראה אוסקר ושאליה ניגש הבחור עם המכנס הכחול ומסר לנוסע דבר מה, אינה המונית שבה נסע אגרונוב כשברשותו הסם. יוער כי פרט נוסף, המתקשר לנקודה זו, גם לא הוברר די צרכו וכוונתי לקשר המבצעי שבין זבירוב לטובל ועמנואל. מעיון בדו"חות שערכו טובל ועמנואל, ניתן להסיק שרק הם נסעו בניידת שעקבה אחר המונית בה נסע אגרונוב והם אינם מזכירים את זבירוב כמי שנטל עמם חלק במעצרו. זבירוב כתב בזכרון הדברים שערך שהאירוע קרה בשעה 14:40, בסתירה לשעה הנקובה בדוחות הפעולה של טובל ועמנואל.

15. לא יהיה ראוי להשלים את המלאכה מבלי להתייחס בקצרה לנאשם. מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי, שהתגייס לצה"ל ליחידה מובחרת ושפוטר מהשירות בעקבות הסתבכותו בפרשה. הנאשם הותיר בי רושם שלילי והתקשיתי להתייחס לעדותו באמון. אסתפק

בדוגמה אחת. בראשית החקירה במשטרה (ת/13, שורות 6-3) ניסה הנאשם להרחיק עצמו ורק בהמשך, לאחר שעומת עם האירוע והשם אגרונוב הוטח בפניו, תיקן את גרסתו (שורות 26-31) תוך שהוא מאזכר את דודתו, לאמור כי בשעה הנקובה יצא אליה, שהה בביתה עשרים דקות וחזר לביתו. גם הגרסה המתוקנת עומדת בסתירה בולטת לדברי דודתו, זוסלין אלחדד, במשטרה (ת/19 שורות 13-3). ואולם, אין בדברים אלה כדי להפוך את העקוב למישור ולהסיר את הספק שנותר.

16. אשר על כן, וכפי שהודעתי בתאריך 22.1.09, הנאשם זכאי מחמת הספק.

ד. מגד 54678313-2738/08

ניתנה היום ט"ו בשבט, תשס"ט (9 בפברואר 2009) במעמד הצדדים.

ד. מגד, שופט
סגן נשיא

134 יהודית עזרא 5002738/08
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה